

ບານຽມ - ເລກສິບເກົ້າ

ຜູ້ຍິງໃຫຍ່ທັງຫຼາຍ: ອັນຕີໂອຄັສ, ຄອນສະແຕນຕິນ, ແລະ ປະທານາທິບໍດີຄົນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2026-03-01

ກຸນແຈໃນການແບ່ງແຍກຂໍ້ພະຄໍາພີດານຕີອນ 11 ຂໍ້ 10 ຫາ 16 ຢ່າງຖືກຕ້ອງ
ພົບໄດ້ໃນການນຳໃຊ້ຄໍາພະຍາກອນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເມື່ອກ່ອນສາມສິບປີກ່ອນ, ໃນປີ 1996, ເມື່ອນິຕິຍະສານ
The Time of the End ໄດ້ຖືກຕີພິມ. ສາມສິບປີຕໍ່ມາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍວ່າ
ຂ່າວສານແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນອີກປະການໜຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທາງການ ດັ່ງທີ່ຂ່າວສານ Millerite
ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທາງການໃນປີ 1831. ໃນປະຫວັດສາດ omega ຂອງສາມສິບປີນີ້
ຂ່າວສານທີ່ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນທາງການນັ້ນ ຖືກສະແດງເປັນການແກ້ໄຂຂ່າວສານກ່ອນໜ້າກ່ຽວກັບອິສລາມ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍ Josiah Litch ແລະຍັງເປັນຂ່າວສານທີ່ຖືກແກ້ໄຂກ່ຽວກັບປະຕູທີ່ຖືກປິດ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍ Samuel Snow, ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຄໍາອຸປະມາເລື່ອງຍິ່ງພົ້ນມະຈັນສິບຄົນ.
ຂ່າວສານກ່ຽວກັບອິສລາມ
ທີ່ມາພ້ອມກັບຄໍາເຕືອນເຖິງການປິດລົງຂອງປະຕູແຫ່ງໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນທີ່ດຳເນີນໄປເປັນລຳດັບ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດກຳລັງສຳເລັດພາລະກິດແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ຈະຖືກປະກາດ.
ຂ່າວສານນີ້ມີຮ່ອງດ້ານ ຄືເສັ້ນພາຍໃນ ແລະ ເສັ້ນພາຍນອກ
ຊຶ່ງຕໍ່ມາແທນສອງຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ
ທີ່ກົດຂັ້ນສະເໝີມືອກຄໍາພະຍາກອນໜຶ່ງຖືກເປີດຜະນຶກ ດັ່ງເຊັ່ນການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນວັນທີ
December 31, 2023.

ວາລະສານ The Time of the End ບັນຈຸພາບລວມພື້ນຖານກ່ຽວກັບອະນາຄົດຂອງອາເມຣິກາ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໃນຫຼັກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງດານຕີອນ ບົດ 11 ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນເວລາແຫ່ງອະນາຄົດໃນປີ
1989. ວາລະສານນີ້ໄດ້ຍິ່ງໃນບັນທຶກສາທາລະນະມາເປັນເວລາສາມສິບປີ ແລະບໍ່ມີໃຜເຫັນວ່າ
ຫົວຂໍ້ສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງວາລະສານນັ້ນ ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ທາງສາສະໜາລະຫວ່າງຄອມມູນິດ
ແລະບັນດາຄຣິດຈັກພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂອງຄາທອລິກ ໂດຍສະເພາະໃນຢູເຄຣນ.
ການສູ້ຮົບທາງສາສະໜານັ້ນຈາກຊ່ວງເວລາຂອງປີ 1989
ອະທິບາຍບົດບົດຂອງຄວາມລົ້ມສະລາຍທາງສາສະໜາຂອງບູຕິນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແທນໄວ້ໂດຍບໍ່ໂຕເລມີ
ແລະອຸດຊີຢາ ໃນການກະບົດທີ່ທັງສອງໄດ້ສະແດງອອກຢູ່ພຣະວິຫານໃນເຢຣູຊາເລມ.
ພຣະວິຫານໃນເຢຣູຊາເລມນັ້ນແມ່ນພຣະວິຫານຂອງອຸດຊີຢາ ບໍ່ແມ່ນພຣະວິຫານຂອງບໍ່ໂຕເລມີ. ທັງບູຕິນ
ແລະ ເຊເລນສກີ ລ້ວນແຕ່ລົບຫລໍ່ພຣະວິຫານດຽວກັນນັ້ນໃນສອງວິທີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ;
ຄົນໜຶ່ງເປັນດັ່ງຊາວອຢິບ ແລະ ອີກຄົນໜຶ່ງເປັນດັ່ງຊາວຢີວ.

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ໃນປີ 1989 ນັ້ນ ຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກ.
ແລະເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ?

ອະເທວະນິຍົມຂອງຟຣັງໄດ້ນຳມາຊຶ້ງບາດແຜຮ້າຍແຮງແກ່ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນປີ 1798, ດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງ
ຈະບໍ່ມີສັນຕະປາປາຈຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບການຂົ່ມເຫັງອັນຍືດເຍື້ອຂອງອະເທວະນິຍົມຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກ
ໂດຍສະເພາະໃນຢູເຄຣນ? ສິ່ງທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນກໍຄື

ຄໍາພະຍາຍອນແຈ້ງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຢູເຄຣນໄດ້ມາຈາກສົງພິມໃນປີ 1996

ທີ່ໄດ້ອ້າງເຖິງນັກປະຫວັດສາດຝ່າຍໂລກກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດຂອງປີ 1989. ບັດນີ້
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງເປີດຜະນຶກປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນເຮືອນຂອງຂໍ້ສີສິບ

ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ບຳລັບການຕ່ຳສູ່ລະຫວ່າງສອງຄຣິສຕະຈັກອອກໂທດອັກ
ເພື່ອຈະຈັດຫາບໍລິບົດທາງຄຳພະຍາກອນແລະທາງປະຫວັດສາດຂອງສົງຄາມຮາເຟຍ
ແລະຜົນສຸກເບື້ອງຂອງມັນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍໃຈອັນຈຳເປັນໄວ້ແລ້ວໃນນິຕິຍະສານ The Time of
the End ທີ່ໄດ້ຕີພິມເມື່ອສາມສິບປີກ່ອນ.

ການລົ້ມສະຫລາຍຂອງນາໂບເລອົງສອດຄ່ອງກັບການລົ້ມສະຫລາຍຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງເລນິນ,
ສະຕາລິນ ແລະລະບົບຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ.

ເມື່ອອານາຈັກພາກໃຕ້ທາງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຍ້າຍນະຄອນຫລວງຂອງມັນໄປຍັງຮັດເຊຍ
ໄດ້ມີການປະຕິວັດໃຫຍ່ສອງຄັ້ງໃນປີ 1917. ຄັ້ງທຳອິດແມ່ນສົງຄົມເຮືອນວ່າການປະຕິວັດຮັດເຊຍ
ເມື່ອຊາຣ໌ຖືກໂຄ່ນລົ້ມ, ແລະຕໍ່ມາໃນປົດງວກັນກໍໄດ້ມີການປະຕິວັດໃນເຊວັກຕາມມາ,
ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ສົງຄາມກາງເມືອງຕັ້ງແຕ່ປີ 1917 ຈົນເຖິງ 1922. ໃນປີ 1922
ສະຫະພາບໂຊວຽດໄດ້ຖືກສະຖາປະນາ.

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຮັດເຊຍໃນຖານະກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ທາງຈິດວິນຍານ
ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງການປະຕິວັດສອງຂັ້ນຕອນ ອັນໄດ້ນຳໄປສູ່ສົງຄາມກາງເມືອງ
ແລະຈາກນັ້ນກໍໄປສູ່ການກໍ່ຕັ້ງສະຫະພັນຂອງບັນດາປະເທດ.
ການລົ້ມສະຫລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດກໍເປັນສອງຂັ້ນຕອນເຊັ່ນກັນ,
ໂດຍເລີ່ມຈາກການທຳລາຍກຳແພງເບລິນໃນວັນທີ 9 ພະຈິກ 1989,
ຊຶ່ງຈາກນັ້ນໄດ້ນຳໄປສູ່ການຍຸບສະຫະພາບໂຊວຽດໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 1991.
ໃນຖານະຜູ້ປົກຄອງຄົນສຸດທ້າຍຂອງຮັດເຊຍ, ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ວລາດີມີ ປູຕິນ
ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍຜູ້ປົກຄອງຮັດເຊຍຄົນທຳອິດ—ວລາດີມີ ເລນິນ.

Vladimir ໝາຍເຖິງ “ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່” ແລະ Putin ໝາຍເຖິງ “ເສັ້ນທາງ.” Lenin ໝາຍເຖິງ “ແມ່ນຳໃຫຍ່,”
ແຕ່ Vladimir Lenin ໄດ້ເລືອກໃຊ້ຊື່ Lenin ເພື່ອບົດບັງຊີເທຣີຂອງຕົນ, ຊຶ່ງແມ່ນ Vladimir Ilyich Ulyanov.
Ilyich ໝາຍເຖິງ “ບຸດຂອງ Elijah,” ແລະ Ulyanov ໝາຍເຖິງ “ບຸດໜຸ່ມຂອງ Elijah.”

ຜູ້ນຳລັດເຊຍຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນເສັ້ນທາງນັ້ນ ໃນປະຫວັດສາດທຶກິກແທນໄວ້ໂດຍຍຸດທະການທີ່ Raphia ໃນປີ 217
ກ່ອນ ຄ.ສ., ໄດ້ຖືກສະແດງແບບດັງເດີມໂດຍຜູ້ນຳຄົນທຳອິດຂອງຮັດເຊຍ, ຜູ້ຊຶ້ງໃນຖານະ Vladimir Lenin
ເປັນຜູ້ນຳຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງແມ່ນຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ບົດບັງຊີເທຣີຂອງຕົນ. ຊີເປັນສັນຍາລັກຂອງລັກສະນະ,
ແລະການທີ່ Vladimir ບົດບັງຊີທັງສອງຂອງຕົນ
ສະແດງເຖິງລັກສະນະທີ່ເລືອກແມ່ນຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງແນວຄິດທາງການເມືອງ
ເໝືອນກວ່າລັກສະນະທີ່ຖືກແທນໂດຍ Elijah, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ “ພຣະເຈົ້າແມ່ນ Jehovah.” ຮາກຂອງ
atheism ແມ່ນການປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ, ແລະ atheism
ແມ່ນລັກສະນະສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງກະສັດຜ່າຍໃຕ້. ຊື່ທັງສອງແລະທີ່ສາມຂອງ Lenin ເປັນເຖິງ Elijah
ແລະບຸດຂອງທ່ານ, ແລະຈຸດສູນສຸດຂອງຮັດເຊຍໃນຖານະກະສັດຜ່າຍໃຕ້ ຖືກແທນໂດຍ Ptolemy IV,
ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນຍຸດທະການທີ່ Raphia, ແຕ່ເມື່ອ Antiochus ກັບຄືນມາໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ໃນຍຸດທະການທີ່ Panium ບຸດຊາຍອາຍຸຫຼ້າຂອງ Ptolemy ກໍກຳລັງປົກຄອງຢູ່ໃນເວລານັ້ນ.
ຊື່ເດີມທັງສອງຂອງ Lenin ຊື່ປອກເຖິງ Elijah ແລະບຸດຂອງທ່ານ, ແລະສອດຄ່ອງກັບ Ptolemy
ແລະບຸດຂອງລາວ. Elijah ແລະຂ່າວສານຕໍ່ບັນດາລູກຫຼານຂອງທ່ານ ປາກົດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ກ່ອນໜ້າ
“ວັນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະເພີງກົວ;” ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຍຸດທະການທີ່ Raphia ແລະ Panium
ຕັ້ງຢູ່ເຊັ່ນກັນ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງເອວຢົາ ຜູ້ພະຍາກອນ ມາຫາພວກເຈົ້າ ກ່ອນວັນແຫ່ງພຣະຢາເວ
ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳສະເພີງກົວຈະມາເຖິງ: ແລະທ່ານຈະຫັນໃຈຂອງບົດາໃຫ້ກັບໄປຫາບຸດຫຼານ,

ແລະໃຈຂອງບຸດຫຼານໃຫ້ກັບໄປຫາບົດາຂອງພວກເຂົາ,
ຍ້ານວ່າເຮົາຈະມາແລະຕິແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄໍາສາບແຊ່ງ. ມາລາກີ 4:5, 6.

ຄໍາພະຍານຂອງອຸດຊີຢາແລະພະໂຕເລມີສອດຄ່ອງກັນໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດຂອງດານເອນບົດທີ່ສືບເອັດ,
ແລະອຸດຊີຢາໄດ້ມີຊື່ວິດອີກສືບເອັດປີຫຼັງຈາກການກະບົດແລະການເປັນໂລກຂຶ້ນຂອງທ່ານ;
ໃນຂະນະທີ່ພະໂຕເລມີໄດ້ປົກຄອງລວມທັງໝົດສືບເຈັດປີ,
ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນບົດງວກັນກັບຊ່ວງລະຫວ່າງສົງຄາມໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດແລະຂໍ້ທີ່ສືບຫ້າ. ຄໍາພະຍາກອນ 250
ປີທີ່ເລີມໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໄດ້ສິ້ນສຸດໃນປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຢູ່ກາງລະຫວ່າງສົງຄາມສອງຄັ້ງນັ້ນ;
ສືບປີຫຼັງຈາກ Raphia ແລະເຈັດປີກ່ອນ Panium. ການຄອງລາດຂອງ Ptolemy IV ໄດ້ເລີມໃນປີ 221 ກ່ອນ
ຄ.ສ. ແລະທ່ານໄດ້ເສຍຊີວິດໃນປີ 204 ກ່ອນ ຄ.ສ. ດັ່ງນັ້ນ
ສືບເຈັດປີຂອງພະໂຕເລມີຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເສັ້ນດຽວກັນກັບສືບເຈັດປີຈາກ Raphia ຫາ Panium.
ແລະກໍບໍ່ແມ່ນສືບເຈັດປີດຽວກັນກັບທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການສິ້ນສຸດຂອງຄໍາພະຍາກອນ 250
ປີທີ່ເລີມຕົ້ນກັບ Nero ໃນປີ 64 ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 313. ຈາກປີ 313 ຫາກົດໝາຍວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດໃນປີ
321 ແມ່ນແບດປີ, ແລະອີກເກົ້າປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 330 Constantine
ໄດ້ແບ່ງອານາຈັກອອກເປັນຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກ.

ໃນອະນາຄົດອັນໃກ້ຫຼາຍນີ້ ປູຕິນແລະຣັດເຊຍຈະພົວພັນຢູ່ຄືຄຸນ ແລະຮອຍເທົ້າຂອງ Ptolemy ແລະ Uzziah
ຈະເລີນຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໂດຍຂໍ້ທີ່ສືບສອງ.
ພະຍານສອງຄົນໃນພຣະຄຳພີວົງວິກິດການສຸດທ້າຍສຳລັບປູຕິນໄວ້ໃນວິກິດການລະຫວ່າງຄຣິດຈັກແລະລັດ.
ການກະບົດຂອງພວກເຂົາໄດ້ປ້າກົດອອກທຳພຣະວິຫານໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າ
ພຣະວິຫານແລະສາສະໜາຂອງ Uzziah ແມ່ນຈຸດອ້າງອີງທາງຄຳພະຍາກອນ.

ເຊເລນສະກີ, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ "ສີຂຽວ,"
ເປັນຫຸ່ນເຊດີຂອງພວກຂ້າລາດການໂລກພວີດແຫ່ງສະຫະພາບຢູໂຣບ ແລະ ສະຫະປະຊາຊາດ, ຊຶ່ງວາລະໂລກາ
ພວີດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢ່າງເໝາະສົມໂດຍຂະບວນການການເມືອງສີຂຽວທີ່ບໍ່ມີຊາແມ່ພື້ນດິນ.
ການທີ່ເຊເລນສະກີເຄື່ອນເປັນນັກສະແດງນັ້ນກໍເໝາະສົມດີ,
ເພາະລາວເປັນຕົວແທນຢ່າງຈັດເຈນຂອງອຳນາດອື່ນໆ, ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງຊື່ຂອງລາວວ່າ "ສີຂຽວ" ກໍບໍ່ມີຊື່
ຖືກປັດຊະຍາທາງການເມືອງທີ່ຊື່ນຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວເທິງກະດານໝາກຮຸກແຫ່ງປະຫວັດສາດມະນຸດ.
ການລຸກຮຸກຈົນອັບຈົນຢູ່ໃກ້ມຸມສຳລັບເຊເລນສະກີແລ້ວ.

ໃນປະຫວັດສາດສຸດທ້າຍນີ້ ການກະບົດຂອງ Uzziah ແລະ Ptolemy ຈະຖືກສະແດງຊ້ຳຂຶ້ນອີກຄັ້ງ ແຕ່
Ptolemy (Putin) ໄດ້ເສຍຊີວິດກ່ອນຢຸດທະການທີ່ Panium ສືບ
ແລະຜູ້ປົກຄອງອົງສຸດທ້າຍຂອງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ ຖືກນຳສະເໜີໂດຍເດັກນ້ອຍອາຍຸຫ້າປີຜູ້ໜຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກຄວບຄຸມໂດຍກຸ່ມຜູ້ສຳເລັດລາຊການທີ່ສຳລາດ ແລະໄຮ້ຄວາມສາມາດຕໍ່ເນື່ອງກັນ.

ໂທເລມີທີ 5 ມີອາຍຸພຽງແຕ່ປະມານ 5–6 ປີເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອພຣະອົງຂຶ້ນຄອງລາຊບັນລັງໃນປີ 204 ກ່ອນ ຄ.ສ.
(ພາຍຫຼັງການສິ້ນພຣະຊົນຢ່າງລັກລັບຂອງພຣະບົດາ), ແລະອານາຈັກໂທເລມາອີກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຊ່ຽງກັນໂດຍ
ການສຳເລັດລາຊການແທນຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍຊຸດທີ່ຂາດຄວາມສາມາດ ຫຼື
ສຳລາດບັງຫຼວງໃນລະຫວ່າງການຄອງລາຊຂອງພຣະອົງ.
ຄະນະສຳເລັດລາຊການແທນໃນຂັ້ນຕົ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຊ່ວງປີ 204–202 ກ່ອນ ຄ.ສ.,
ຫຼັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງໂທເລມີທີ 4 ຖືກປົກປິດໄວ້ ແລະ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງ ອາຊີໂນເອ ທີ 3
ຖືກສັງຫານ. ບັນດາຜູ້ເປັນທີ່ປຸກປານໃນລາຊສຳນັກ ຄືໂຊຊີບີອສ,
ລັດຖະບຸລຸດຜູ້ຮັບໃຊ້ມາດົນນານພາຍໃຕ້ໂທເລມີທີ 4, ແລະ ອາກາໂທຄລວີສ, ພີຊາຍຂອງອາກາໂທຄລວີອາ
ນາງສະໜິມຂອງໂທເລມີທີ 4, ໄດ້ປະກາດຕົນເປັນຜູ້ສຳເລັດລາຊການແທນ. ພວກເຂົາໄດ້ປ້ອມແບ່ງ ຫຼື

ນຳສະເໜີພຣະໄລຍະກຳສະບັບໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ຕົນເອງເປັນຜູ້ປົກຄອງດູແລ, ນຳກະສັດນ້ອຍໄປຢູ່ໃນຄວາມດູແລຂອງອາກາທິຄລັອກແລະຄອບຄົວຂອງນາງ, ແລະ ກຳຈັດຄູ່ແຂ່ງທຶອາດເປັນໄປໄດ້. ໂຊຊີບີອຸສໄດຮັບຜົດຊອບການບໍລິຫານໃນຊ່ວງແຮກເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ການປ່ຽນແປງໜຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນປະມານປີ 202 ກ່ອນ ຄ.ສ., ເມື່ອ Agathocles ກາຍເປັນຜູ້ສຳເລັດລາຊະການຜູ້ມີອຳນາດເດີມ, ແຕ່ເຂົາເປັນທີ່ກົງດຸ່ງຢ່າງແຜ່ຫຼາຍເນື່ອງຈາກຄວາມເສື່ອມຊາມທາງສິນທຳແລະການບໍລິຫານທີ່ຜິດພາດ. ການລຸກຮືຂຶ້ນຂອງປະຊາຊົນໃນ Alexandria ໄດ້ນຳໄປສູ່ການຮຸນສັງຫານເຂົາຢ່າງໂຫດຮ້າຍໂດຍຝູງຊົນ, ໂດຍທີ່ກະສັດນ້ອຍໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນຊອບໃນນາມເທົານັ້ນ. ຜູ້ສຳເລັດລາຊະການຕໍ່ມາແມ່ນ Tlepolemus ຜູ້ວ່າລາຊະການເມືອງ Pelusium, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນແມ່ນ Aristomenes. ເມື່ອເຖິງເວລາຂອງຍຸດທະການແຫ່ງ Panium ໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ., ອານາຈັກໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ລຳດັບການຜັນປ່ຽນຂອງບັນດາຜູ້ສຳເລັດລາຊະການແລະທີ່ປຶກສາໃນລາຊະສຳນັກເຫຼົ່ານີ້.

ໃນຍຸດທະການທີ່ Panium ກອງກຳລັງຂອງລາຊະວົງ Ptolemaic ໄດ້ຖືກນຳພາຢູ່ໃນສະໜາມຮົບໂດຍນາຍພົນ Scopas ແຫ່ງ Aetolia, ຜູ້ນັ້ນຊາການທະຫານຮັບຈ້າງຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງພາຍໃຕ້ລະບົບຜູ້ສຳເລັດລາຊະການ, ບໍ່ແມ່ນໂດຍ Ptolemy V ເອງ. ກະສັດໜຸ່ມບໍ່ມີອຳນາດຄວບຄຸມອັນແທ້ຈິງ—ການຕັດສິນໃຈ, ຍຸດທະສາດທາງທະຫານ, ແລະຄວາມອ່ອນແອໂດຍລວມຂອງອານາຈັກ ລ້ວນແຕ່ເກີດຈາກຄວາມເປັນອຳນາດຂອງຜູ້ສຳເລັດລາຊະການ, ການກະບົດພາຍໃນ (ເຊັ່ນ ການລຸກຮືຂຶ້ນຂອງຊາວອີບີບຟິນເມືອງ), ແລະກົນອຸບາຍໃນລາຊະສຳນັກ. ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງນີ້ໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ Antiochus III the Great ເອົາຊະນະ Scopas ຢ່າງຂາດລອຍທີ່ Panium, ແລະຍຶດເອົາ Coele-Syria, ລວມທັງ Judea, ອອກຈາກການຄວບຄຸມຂອງ Ptolemaic ຢ່າງຖາວອນ.

ນັກປະຫວັດສາດພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າການຕາຍຂອງ Ptolemy IV ເກີດຈາກການວາງຢາພິດ; ຊຶ່ງກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຂ້າງຄະແນນທາງປະຫວັດສາດທີ່ກ່ຽວກັບ Vladimir Lenin, Joseph Stalin, ຕະຫຼອດຈົນເຖິງລາຊິນີແຫ່ງທິດໃຕ້, Cleopatra. Putin ມີໃຊ້ໃນສົງຄາມຢູຄຣນ, ແຕ່ແລ້ວຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງລາວກໍເລີ່ມຂຶ້ນພ້ອມກັບຄວາມບາຖະໜາຂອງລາວທີ່ຈະນຳໃຊ້ຄວາມສຳພັນແຫ່ງການຄວບຄຸມທີ່ສະຫະພາບໂຊວຽດເຄີຍມີຕໍ່ຄຣິດຈັກຢູຄຣນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ; ຊຶ່ງເມື່ອສິ່ງນັ້ນຖືກຍົກອອກໃນປີ 1989, ມັນໄດ້ເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງໄຊຊະນະຂອງກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອເໜືອກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້.

ຢູຄຣນແມ່ນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງອິທິດອັກຊີແຫ່ງຊາວສະລາບຜ່າຍຕາເວັນອອກ. ການຮັບບັບຕີສະມາຊາດຂອງວລາດີເມຍຣິຊຢູຢູໂຫຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1988 ທີ່ນະຄອນຄຽບ. ຕໍ່ມາມອດໂກໄດ້ອ້າງສິດໃນຕຳແໜ່ງ “ໂຣມທິສາມ” ຫຼັງຈາກຄອນສະແຕນຕາໂນເປັນລົມສະລາຍ, ໂດຍວາງຕົນເອງໄວ້ໃນຖານະເປັນທາຍາດທີ່ຊອບທຳ ແລະເປັນຜູ້ພິກັດກັບສາຜ່າຍຈິດວິນຍານຂອງແຜ່ນດິນຮັດເຊຍທັງປວງ, ລວມທັງຢູຄຣນໃນຖານະເປັນ “ເຂດດິນແດນຕາມກົດບັນຍັດສາດສະໜາ” ຂອງຕົນ.

ສັງຄະມົນທົນມອດສໂກວໄດ້ມອງເຫັນຢູຄຣນມາໂດຍຕະຫຼອດວ່າເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວທາງຈິດວິນຍານກັບຣັດເຊຍ ພ້ອມດ້ວຍຄຳຂວັນວ່າ “ປະຊາຊົນດຽວ, ຄວາມເຊື່ອດຽວ,” ຊຶ່ງເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ປຸງຕົນເອງໄດ້ໃຊ້ຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ. ຢູຄຣນ, ໂດຍສະເພາະນັບແຕ່ປີ 2014/2022, ໄດ້ມອງການກຳກັບດູແລຂອງມອດສໂກວເພີ່ມຂຶ້ນວ່າເປັນການຄອບງຳແບບອານານິຄົມແລະຈັກກະພັດ ຫາກບໍ່ແມ່ນຄວາມເປັນແມ່ທາງຈິດວິນຍານທີ່ແທ້ຈິງ. ນັບຮອດເດືອນກຸມພາ 2026, ມີຄຳສັ່ງອອດທອດດອກສ໌ສອງຜ່າຍທິດແຂ່ງຂັນກັນ. ຜ່າຍໜຶ່ງແມ່ນສາສນາຈັກອອດທອດດອກສ໌ແຫ່ງຢູຄຣນ, ຊຶ່ງນັບແຕ່ປີ 2019 ເປັນເອກະລາດຈາກສັງຄະລາດສາກົນບາຣ໌ທິໂລມົວແຫ່ງຄອນສະແຕນຕາໂນເປັນ. ໃນນະຄອນຄຽບ

ສາສນາຈັກອອດທອດດອກສ໌ແຫ່ງຢູເຄຣນຖືກພິຈາລະນາວ່າເປັນສາສນາຈັກແຫ່ງຊາດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຜູ້ອ່ານຈົງລະວັງ: ສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກຊະຂອງຢູເຄຣນ ເປັນສາດສະໜາຈັກທີ່ແຕກຕ່າງຈາກ ສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກຊະຂອງຢູເຄຣນ. ສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກຊະຂອງຢູເຄຣນນັ້ນ ມີຄວາມຜູກພັນກັບສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກຊະຂອງຣັດເຊຍ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ ເຊເລນສະກີຈຶ່ງໄດ້ໃຈມຕົມັນ. ວາຕິກັນຄັດຄ້ານການໃຈມຕີຂອງເຊເລນສະກີທີ່ໄດ້ລົມດຳເນີນຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ການກະບົດຂອງບຸຕິນໃນຂໍ້ສືບສອງ ຕາມຫຼັງໄຊຊະນະຂອງເຂົາທຶນາເຟຍ, ແລະຍັງເປັນເຫດການໃນອະນາຄົດ.

ສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກສ໌ຂອງຢູເຄຣນໄດ້ມີຄວາມຜູກພັນທາງປະຫວັດສາດກັບອົງການຂອງມອດສໂກ. ຫຼັງຈາກການຮຸກຮານໃນປີ 2022

ສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກສ໌ຂອງຢູເຄຣນໄດ້ປະກາດຄວາມເປັນເອກະລາດຢ່າງສົມບູນໃນເດືອນພຶດສະພາ 2022, ແຕ່ການສືບສວນຂອງລັດຢູເຄຣນ (DESS) ໄດ້ຕັດແຍ້ງຊ້າໆ ວ່າ

ສາດສະໜາຈັກນັ້ນຍັງຄົງສັງກັດກັບມອດສໂກຢູ່ທັງໃນດ້ານກົດໝາຍພາຍໃນສາດສະໜາຈັກ ແລະ ທາງນິຕິກຳ. ຢູເຄຣນໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍໃນເດືອນສິງຫາ 2024 (ລົງນາມໂດຍ Zelenskyy) ຫ້າມອົງການສາສະໜາໃດໆ ທີ່ມີຄວາມຜູກພັນກັບສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກສ໌ຂອງຣັດເຊຍ (ຊຶ່ງເປັນ "ລັດຜູ້ຮຸກຮານ").

ສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກສ໌ຂອງຢູເຄຣນໄດ້ຖືກສັງໃຫ້ຕັດຂາດຄວາມຜູກພັນທັງໝົດຢ່າງສົມບູນ ຫຼື ຈະຕ້ອງປະເຊີນກັບການຍຸບເລີກ Kyiv Metropolis ຂອງຕົນຕາມຄຳສັ່ງສານ. ນັບມາຮອດທ້າຍປີ 2025 ແລະ ຕົ້ນປີ 2026, ຍັງຄົງມີການບຸກຄົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,

ການໂອນຍ້າຍວັດປະຈຳຕຳບົນໄປສັງກັດສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກສ໌ຂອງຢູເຄຣນ (ຫຼາຍກວ່າ 1,300 ແຫ່ງນັບແຕ່ປີ 2022), ຄະດີຄວາມໃນຊັ້ນສານ, ແລະ ຄຳເຕືອນຈາກຜູ້ຊົງວຊານຂອງສະຫະປະຊາຊາດກ່ຽວກັບຂໍ້ກ່ຽວນິເວືອງເສລີພາບທາງສາສະໜາທຶງວກັບສາດສະໜາຈັກອອກໂທດອອກສ໌ຂອງຢູເຄຣນ.

ນະຄອນວາຕິກັນໄດ້ຄັດຄ້ານຢ່າງເປີດເຜີຍຕໍ່ການຍຸບລ້າງຄຣິສຕະຈັກອອກໂທດອັດສະລັກແຫ່ງຢູເຄຣນໂດຍບັງຄັບໃດໆ. ຣັດເຊຍແລະບຸຕິນໄດ້ນຳສະເໜີລົງນາມວ່າເປັນການຂົ່ມເຫັງຕໍ່ອອກໂທດອັດສະລັກຕາມຫຼັກບັນຍັດຢ່າງແຈ້ງແຈງ ແລະໄດ້ກຳນົດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ "ຄຣິສຕະຈັກອອກໂທດອັດສະລັກລັດເຊຍ"

ເປັນຂໍ້ຮ້ອງຂໍຢ່າງຊັດເຈນໃນການເຈລະຈາສັນຕິພາບໃດໆ.

ໂຄສະນາຊວນເຊື້ອຂອງຣັດເຊຍໄດ້ເຊື່ອມໂຍງຄຣິສຕະຈັກອອກໂທດອັດສະລັກແຫ່ງຢູເຄຣນ

ແລະການໃຈມຕີຂອງລັດຢູເຄຣນຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ ວ່າເປັນ "ນາຊີ"

ແລະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຫດຜົນທີ່ວກເຂົາອ້າງເຖິງໃນການ "ກຳຈັດນາຊີ".

ບຸຕິນຈະເຂົ້າໄປ "ໃນພຣະວິຫານ" ຢ່າງອວດດີ

ແລະອ້າງສິດອຳນາດທາງວິນຍານຢ່າງເຕັມສ່ວນເຫນືອອອດໂທດອັກສຂອງຢູເຄຣນ ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະນຳໂຄງສ້າງສາດສະໜາຈັກທັງໝົດຂອງຢູເຄຣນກັບໄປຢູ່ໃຕ້ການຂຶ້ນຕຳມອດສະໂກອີກຄັ້ງ

ໂດຍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຍອມຮັບຕົນເປັນປະມຸກທາງວິນຍານອັນຊອບທຳຂອງໂລກອອດໂທດອັກສລັດເຊຍ.

ນີ້ແມ່ນຄູ່ຂະໜານທີ່ແນ່ນອນຂອງ Ptolemy ຜູ້ເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ, ໃນຂະນະທີ່ Uzziah ແມ່ນ Zelenskyy ຜູ້ພະຍາຍາມເຜົາເຄື່ອງຫອມກຳຍານ. ການກະບົດຂອງ Ptolemy ຢູ່ໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ ແລະ ຂອງ Uzziah ຢູ່ໃນບ່ອນບໍລິສຸດ. ແລ້ວກະສັດຜ່າຍໃຕ້ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮື້ນຮົງຈາກໄຊຊະນະແຫ່ງ

"borderline," ອັນເປັນການຍຸດຕິອຳນາດຕົວແທນຂອງ Nazism,

ແລ້ວກໍກຳວລ່ວງເຂົ້າໄປໃນບ່ອນທີ່ເປັນຂອງຂອບເຂດແຫ່ງສາສະໜາເທົານັ້ນ.

ແລ້ວການຖ່ອມລົງຢ່າງກະທັນຫັນໂດຍພຣະຫັດແຫ່ງພຣະຈັດການຈະມາເຖິງ, ແລະ Putin

ຈະຫາຍໄປຈາກສາກເຫດການ (ດັງທີ່ Ptolemy IV ໄດ້ສິ້ນຊີວິດໃນປີ 204 BC).

ຫຼັງຈາກຊ່ອງວ່າງແຫ່ງອຳນາດໃນ "ຊ່ອງຂອງຜູ້ສືບທອດທີ່ອ່ອນແອ,"

ກະສັດຝ່າຍເໜືອຈະກັບຄືນມາດ້ວຍກຳລັງທຶນໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລະ ຈະມີໃຊ້ໃນຍຸດທະການ Panium ສະໄໝໃໝ່ໃນຂໍ້ 15.

ສົບເຈດ

ສົບເຈດບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນສາມຄັ້ງໃນປະຫວັດສາດ ບ່ອນທີ່ຍຸດທະການແຫ່ງ Raphia ແລະ Panium ປະສານເຂົ້າກັນ ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ. ສົບເຈດບົນບໍ່ແຕ່ຄຳປະກາດແຫ່ງ Milan ທີ່ບັນລັງຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກຂອງຈັກກະພັດໄດ້ຖືກນຳມາຮ່ວມກັນໂດຍການສົມຮົດ ຈົນກວ່າອານາຈັກຈະຖືກແບ່ງແຍກ ແລະຢ່າຮ້າງໃນປີ 330. ສົບເຈດບໍ່ໄດ້ເປັນທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ ເປັນໝູ່ໝາຍຂອງອົກສອງຊ່ວງເວລາຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັນ. ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນກັບ Nero ໃນປີ 64 ໄດ້ຖືກໝາຍເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງໃນປະຫວັດສາດຂອງ Constantine the Great. ການຜ່ານຈາກຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງຂອງ Nero ໄປສູ່ການປະນີປະນອມທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Constantine ຊຶ່ງອອກເຖິງການປ່ຽນຜ່ານຈາກຄຣິດຕະຈັກ Smyrna ໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກ Pergamos. ປີ 313 ແລະຄຳປະກາດແຫ່ງ Milan ຊຶ່ງອອກເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຄຣິດຕະຈັກ Smyrna, ແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຊ່ວງສົບເຈດບົນນັ້ນຄືປີ 330, ຊຶ່ງເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີໃນ Daniel 11:24.

ລາວຈະເຂົ້າໄປຢ່າງສະຫງົບ ແມ່ນແຕ່ໃນບັນດາເຂດທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດຂອງແຂວງ;
ແລະລາວຈະເຮັດສົງເທີດຂອງລາວບໍ່ເຄີຍເຮັດ ແລະທັງບັນເພະບຸລຸດກ່ອນບໍດີຂອງລາວກໍບໍ່ເຄີຍເຮັດ;
ລາວຈະແຈກຢາຍຂອງທີ່ພືດໄດ້, ຂອງບຸນ, ແລະຄວາມຮັ່ງມີໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ: ແມ່ນແທ້,
ລາວຈະວາງແຜນອຸບາຍຂອງລາວຕໍ່ຕ້ານບ້ອມປາການທີ່ເຊິ່ງແຮງ ແມ່ນແຕ່ພຽງຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ. ດານເືອນ
11:24.

ສົບເຈດບົນບໍ່ແຕ່ປີ 313 ແລະລັດຖະດຳລັດແຫ່ງ Milan ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນອັນໜຶ່ງ ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນອີກອັນໜຶ່ງ.

ການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນອັນທຳອິດທີ່ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນ ບົ່ງຊີ້ການປ່ຽນຜ່ານຈາກຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງ Smyrna ໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງ Pergamos, ແລະຄຳພະຍາກອນທີ່ໝາຍເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສົບເຈດບົນນັ້ນ ບົ່ງຊີ້ການແບ່ງໂຮມອອກເປັນໂຮມຕາເວັນອອກ ແລະ ໂຮມຕາເວັນຕົກ.

ໄລຍະສົບເຈດບົນຖືກບົ່ງຊີ້ໂດຍປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ

ບໍ່ແມ່ນໂດຍຄຳປະກາດສະເພາະໃດໆທີ່ກຳນົດໄລຍະສົບເຈດບົນ.

ອັນພາຂອງການແບ່ງຄຣິດຕະຈັກທີ່ສອງອອກຈາກຄຣິດຕະຈັກທີ່ສາມ

ສອດຄ່ອງກັບການແບ່ງອານາຈັກອອກເປັນຕາເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ

ໃນການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນເວລາ 360 ປີ.

ຄຳພະຍາກອນສອງປະການນັ້ນໄດ້ສະຖາປະນາໄລຍະເວລາສົບເຈດບົນໜຶ່ງ

ແລະມັນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ເປັນໄລຍະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຊ້ອບທຳ

ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສອງຫຼັກສາມປາກ; ຖ້າສົບເຈດເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ພະຍານເຫຼົ່ານັ້ນດຳລົງຢູ່ໃນອີກຊ່ວງເວລາ 250 ປີໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໃນວັນທີນັ້ນ

ຄຳພະຍາກອນ 2,300 ປີໃນດານເືອນ 8:14 ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ. ປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນເຊີງຄຳພະຍາກອນ ແລະເປັນໝູ່ໝາຍຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ.

ການນັບຕໍ່ໄປ 250 ປີເຂົ້າສູ່ອະນາຄົດນຳທ່ານໄປເຖິງປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດລະຫວ່າງຍຸດທະການທີ່ Raphia ແລະ Panium. ຍຸດທະການທີ່ Raphia ແລະ Panium

ບໍ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ ເພາະທັງສອງລ້ວນແຕ່ເປັນການສູ້ຮົບທີ່ Antiochus the Great ເຂົ້າຮ່ວມ.

ຈາກຍຸດທະການທີ່ Raphia ໃນປີ 217 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງຍຸດທະການທີ່ Panium ໃນປີ 200 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ເປັນເວລາສິບເຈັດປີ. ຄຳພະຍາກອນ 2,300 ປີລະບຸເຖິງການປ່ຽນແປງຍຸກການຈັດສັນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ເມື່ອພຣະລາຊະການິດສະບັບທຣີສາມໄດ້ຟື້ນຟູອຳນາດອະທິປະໄຕແຫ່ງລາດຂອງຢູດາ ແລະຕໍ່ມາໃນຕອນສິ້ນສຸດກໍມີການປ່ຽນແປງຍຸກການຈັດສັນ ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ຍ້າຍຈາກບ່ອນບໍລິສຸດໄປສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທຣີສຸດ. ປີ 207 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປ່ຽນແປງຍຸກການຈັດສັນຈາກການປົກຄອງຂອງອີຢິບເຫນືອຂອງຢູດຍ ໄປສູ່ຍຸກການປົກຄອງຂອງ Seleucid ເຫນືອແຜ່ນດິນອັນສະຫງ່າງາມ. ຍຸກການຄວບຄຸມຂອງ Seleucid ເຫນືອແຜ່ນດິນອັນສະຫງ່າງາມໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການກະບົດຂອງ Maccabees ໃນປີ 167 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ໄລຍະເວລາ 250 ປີຂອງເນໂຣສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍປະຫວັດຂອງຄອນສະແຕນຕິນມະຫາລາດ, ແລະ 250 ປີທີ່ສິ້ນສຸດລົງລະຫວ່າງສອງຍຸດທະການນັ້ນແມ່ນປະຫວັດຂອງອັນຕີໂອຄັສມະຫາລາດ. ໃນຍຸດທະການທຣີາເຟຍ, ພະໂຕເລມີ IV ໄດ້ເອົາຊະນະອັນຕີໂອຄັສມະຫາລາດ ແລະ ພະໂຕເລມີໄດ້ຄອງລາດເປັນເວລາສິບເຈັດປີ. ທັງສອງໄລຍະເວລາ 250 ປີປະກອບມີໄລຍະເວລາສິບເຈັດປີທີ່ເຈັດຊັດ. ທັງສອງສິ້ນສຸດລົງໃນປະຫວັດຂອງຜູ້ປົກຄອງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຖືກຮູ້ຈັກວ່າເປັນມະຫາລາດ. ທັງສອງໄລຍະເວລາ 250 ປີເລີ່ມຕົ້ນທີ່ໝຸດໝາຍພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ ແລະ ທັງສອງກໍສິ້ນສຸດລົງທີ່ໝຸດໝາຍພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້.

ສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 4 ກໍລະກົດ 1776 ແລະ 250 ປີຕໍ່ມານຳທ່ານໄປສູ່ວັນທີ 4 ກໍລະກົດ 2026 ເມື່ອ Donald Trump, ຜູ້ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນຖານະຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອາເມລິກາ "great," ຈະສະເໜີສະຫຼອງ 250 ປີນັ້ນ. ປີ 2026, ດັ່ງເຊັນດຽວກັບ 250 ປີນັ້ນຈາກ 457 BC, ສິ້ນສຸດລົງໃນການປະຫວັດສາດຂອງສົງຄາມສະໄໝໃໝ່ຂອງ Raphia ແລະ Panium, ທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມສົງຄາມຢູເຄຣນ ແລະ ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທຣີສາມ. ການຄອງລາດຂອງກະສັດຝ່າຍໃຕ້, ໄລຍະເວລາຂອງກົດວັນອາທິດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ໄລຍະເວລາຈາກຍຸດທະການ Raphia ໄປຫາ Panium ໄດ້ຈັດໃຫ້ເກີດເປັນສາມໄລຍະເວລາຂອງສິບເຈັດປີ ທີ່ທັງໝົດລ້ວນເຊື່ອມໂຍງກັບປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ. ສາມໄລຍະເວລາຂອງ 250 ປີລ້ວນມາບັນຈົບພ້ອມກັນໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນດຽວກັນ. ສາມໄລຍະເວລາຂອງ 250 ປີນີ້ສະຖາປະນາສາມເສັ້ນຂອງຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ພ້ອມດ້ວຍປະຫວັດສາດທີ່ກົງໂຍງກັບ Donald Trump, ຜູ້ທີ່ຖືກແທນຄວາມໝາຍວ່າເປັນ Constantine the Great ຫຼື Antiochus the Great.

ເສັ້ນເວລາສາມເສັ້ນຂອງ 250 ປີໃຫ້ພາບປະກອບສາມຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ສົມທົບກັນ ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍ. ເສັ້ນເວລາຂອງ Nero ຊື່ອກປະຫວັດສາດສິບເຈັດປີແຫ່ງການປະນີປະນອມ ຊຶ່ງສະທ້ອນລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງການກຳລັງສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍໄດ້ຢ່າງສົມບູນ.

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ
ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ;
ເພາະວ່ານີ້ຈະເປັນການທົດສອບອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການທົດສອບນັ້ນ
ຈຸດໝາຍປາຍທາງນີ້ຈະດອນຂອງເຂົາທັງຫລາຍຈະຖືກຕັດສິນ.
ຈຸດຍືນຂອງທ່ານເປັນການປົນກັນຢ່າງຍິ່ງຂອງຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ
ຈົນມີພຽງບໍ່ຫລາຍຄົນເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກຫລອກລວງ.”

“ໃນພຣະນິມົດ 13 ຫົວຂໍ້ນີ້ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງ; [ພຣະນິມົດ 13:11–17, ຖືກຍົກມາອ້າງ].

“ນີ້ຄືການທົດສອບທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງມີກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກປະທັບຕາ.
ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ພິສູດຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບວັນຊະບາຕີອັນປອມ, ຈະເຂົ້າຢູ່ໃຕ້ທັງຂອງພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
Jehovah, ແລະຈະໄດ້ຮັບຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມປະຖົມຄວາມຈິງອັນມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນ ແລະຍອມຮັບວັນຊະບາໂຕວັນອາທິດ, ຈະໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ." Manuscript Releases, volume 15, 15.

ຮູບຂອງສັດຮ້າຍ ແມ່ນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິສຕະຈັກ ແລະ ລັດ, ໂດຍທຣິນິຕີຕະຈັກເປັນຜ່າຍຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ. ການປະນີປະນອມຂອງຄອນສະແຕນຕົນ ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະນຳລັດທິນອກສາສະໜາມາຮວມເຂົ້າກັບຄຣິດສະຕຽນ ແມ່ນຕົວຢ່າງແບບຄວາສສິກຂອງການປະນີປະນອມໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

"ໃນຂະບວນການທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນສະຫະລັດເວລານີ້ ເພື່ອໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນແລະຂະນົບທຳນຽມຂອງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຮັບການອຸປະຖຳຈາກລັດ ພວກໂປຣເຕສຕັນກຳລັງດຳເນີນຕາມຮອຍຂອງພວກບາບິສຕ໌. ຫາກຈະວ່າໃຫ້ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ພວກເຂົາກຳລັງເປີດປະຕູໃຫ້ລະບົບສັນຕະບາບາໄດ້ກັບຄືນມາຮັບອຳນາດສູງສຸດອີກໃນອາເມຣິກາທີ່ເປັນໂປຣເຕສຕັນ ຊຶ່ງອຳນາດນັ້ນນາໆໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວໃນໂລກເກົ່າ. ແລະສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການນີ້ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຢູ່ຂຶ້ນ ກໍຄືຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ຈຸດປະສົງຫຼັກໆໜ້າໝາຍໄວ້ນັ້ນ ແມ່ນການບັງຄັບໃຫ້ຖືຮັກສາວັນອາທິດ—ຂະນົບທຳນຽມໜຶ່ງທີ່ມີກຳເນີດມາຈາກໂຣມ ແລະຫຼີກຫຼ່ຽມວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງນາໆ. ນັ້ນແຕ່ຫຼັກຖານຂອງລະບົບສັນຕະບາບາ—ວິນຍານແຫ່ງການຄອຍປະສານໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂະນົບໂລກ ການຍົກຍ້ອງທຳນຽມປະເພນີຂອງມະນຸດເໜືອກວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ—ທີ່ກຳລັງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນບັນດາຄຣິສຕະຈັກໂປຣເຕສຕັນ ແລະກຳລັງນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ກະທຳວຽກງານດຽວກັນຄືການຍົກຊຸດວັນອາທິດ ຊຶ່ງລະບົບສັນຕະບາບາໄດ້ກະທຳມາກ່ອນພວກເຂົາ."

"ຖ້າຜູ້ອ່ານບາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈເຖິງບັນດາຕົວແທນທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນການຂັດແຍ້ງອັນໃກ້ຈະມາເຖິງ, ທ່ານກໍພຽງແຕ່ຕ້ອງຕົກຕາມບັນທຶກເຖິງວິທີການທີ່ໂຣມໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງດຽວກັນນັ້ນໃນຍຸກສະໄໝກ່ອນ. ຖ້າທ່ານບາຖະໜາຈະຮູ້ວ່າ ພວກຄາທອລິກແລະໂປຣເຕສຕະແຕນທີ່ຮ່ວມມືກັນນັ້ນຈະປະຕິບັດຕໍ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄຳສອນຂອງພວກເຂົາຢ່າງໃດ, ກໍໃຫ້ທ່ານເບິ່ງຈົດໃຈທີ່ໂຣມໄດ້ສະແດງອອກຕໍ່ວັນຊະບາໂຕ ແລະຕໍ່ບັນດາຜູ້ປົກປ້ອງວັນນັ້ນ."

"ພຣະລາຊະກຳນົດ, ສະພາບຮາກສາທິດໄປ, ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີອຳນາດທາງໂລກຄຳຈຸນ ແມ່ນບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ເຮັດໃຫ້ວັນສະຫຼອງຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜານໄດ້ຮັບຖານະອັນມີກຽດໃນໂລກຄຣິດຕຽນ. ມາດຕະການສາທາລະນະປະການທຳອິດທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຖືວັນອາທິດ ແມ່ນກົດໝາຍທີ່ຈັກກະພັດຄອນສະແຕນຕົນໄດ້ປະກາດໃຊ້. (ຄ.ສ. 321) ພຣະລາຊະກຳນົດນີ້ກຳນົດໃຫ້ປະຊາຊົນໃນເມືອງຢຸດຟັກໃນ 'ວັນອັນນຳເຄົາລົບຂອງດວງອາທິດ,' ແຕ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຊົນນະບົດດຳເນີນວຽກກະສິກຳຂອງຕົນຕໍ່ໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄວາມໝາຍແທ້ແລ້ວມັນເປັນກົດໝາຍແບບນອກຮີດ, ແຕ່ກໍໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຊ້ໂດຍຈັກກະພັດ ຫຼັງຈາກການຍອມຮັບສາສະໜາຄຣິດຂອງພຣະອົງແຕ່ພຽງໃນນາມ." The Great Controversy, 574.

ຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງການປະນີປະນອມທີ່ໄດ້ນຳໄປສູ່ ແລະຈະນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດອີກຄັ້ງ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊ່ວງເວລາສົບເຈັດປີຈາກ 313 ຫາ 330 ໂດຍມີກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດໃນປີ 321 ເປັນຈຸດກາງຂອງປະຫວັດສາດ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນມີການສົມຮົດລະຫວ່າງຕາເວັນອອກກັບຕາເວັນຕົກ ແລະໃນຕອນສຸດທ້າຍມີການຢ່າຮ້າງຂອງຕາເວັນອອກກັບຕາເວັນຕົກ. ກົດໝາຍວັນອາທິດສະບັບທຳອິດແມ່ນຫຼັກໝາຍກາງ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອັກສອນຕົວທີ່ສືບສາມຂອງອັກສອນຮີບຣູ ເມື່ອມີອັກສອນຕົວທຳອິດນຳໜ້າ

ແລະມີອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງ ແລະເປັນຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສອນຕາມຫຼັງ ກໍປະກອບເປັນຄໍາພາສາຮີບຮູ້ວ່າ ຄວາມຈິງ. ການສົມຮົດໃນຕອນຕົ້ນ ແລະການຢ່າຮ້າງໃນຕອນທ້າຍ ຊື່ປອກອັກສອນອາດພາໃຫ້ອອດຄ້ອງກັບອັກສອນໂອເມກາ. ຊ່ວງເວລາ 250 ປີທີ່ໄລ່ມືຕົ້ນກັບ Nero ມີລາຍເຊັນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະມັນກ່າວເຖິງຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງຄວາມຈິງສໍາລັບຍຸກປະຈຸບັນໃນວັນທ້າຍ.

ໄລຍະເວລາ 250 ປີທີ່ໄລ່ມືຕົ້ນໃນ 457 BC ກໍລັງເນັ້ນໜັກເຖິງສິນລະປະແຫ່ງການປົກຄອງລັດ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ Antiochus the Great ໃນຂະນະທີ່ເຂົາຍື່ນຢູ່ພາຍໃນໄລຍະ 17 ປີຈາກ Raphia ເຖິງ Panium. ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈສິ່ງນີ້ວ່າເປັນສິນລະປະແຫ່ງການປົກຄອງລັດ, ເພາະໃນ 457 BC ຄໍາພະຍາກອນ 2,300 ປີກໍໄດ້ໄລ່ມືຕົ້ນເຊັ່ນກັນ. 2,300 ປີແມ່ນເສັ້ນຄໍາພະຍາກອນພາຍໃນ ທີ່ກ່າວເຖິງພະລາຊະກິດແຫ່ງການໄຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງສອດຄ້ອງກັບສັນຍະລັກຂອງສິນລະປະແຫ່ງຄຣິດຈັກ. ບໍ່ແນ່ນອນກັບໄລຍະເວລາ 250 ປີທີ່ໄລ່ມືຕົ້ນກັບ Nero, ໄລຍະເວລາທີ່ໄລ່ມືຕົ້ນໃນ 457 BC ກໍລັງກ່າວເຖິງບົດບາດທາງການເມືອງຂອງປະທານາທິບໍດີອາເມຣິກາຄົນສຸດທ້າຍ ຜູ້ທີ່ກໍາລັງສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອາເມຣິກາ ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນທັງໂລກ ຍັງໃຫຍ່, ໃນຂະນະທີ່ເຂົາສົ່ງເສີມແນວຄວາມຄິດຄາທອລິກທິຜິດພາດ ກ່ຽວກັບຍຸກທອງແຫ່ງສັນຕິສຸກ 1,000 ປີ.

250 ປີຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຜູ້ຊຶ້ງເປັນສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນ Revelation ບົດທີ 13, ບົ່ງຊີ້ເຖິງບົດສະຫຼຸບຂອງອານາຈັກທີ່ຢືນຢັນໃນຄໍາພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄໍາພີ, ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງບ່ອນທີ່ມັນໄດ້ໄລ່ມືຕົ້ນ, ຄືທໍາມະກາງສົງຄາມ. ຜູ້ຊະນະໃນປະຫວັດສາດ ເປັນຜູ້ກໍານົດບັນທຶກຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້. ພວກ Democrats ທີ່ມັ່ງກອນແຫ່ງໂລກາພິວັດເປັນຜູ້ໜຸນຫຼັງ, ມອງເຫັນຄວາມອະນາຖາໃນບັດຈຸບັນນີ້ວ່າເປັນການປະຕິວັດ, ແລະພວກ Republicans ທີ່ມີແຕ່ຄໍາເວົ້າແຕ່ບໍ່ມີການກະທໍາ ມອງເຫັນປະຫວັດສາດບັດຈຸບັນນີ້ວ່າເປັນສົງຄາມກາງເມືອງ. ພວກ Democrats ເປັນຕົວແທນຂອງມັ່ງກອນໃນຄໍາພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄໍາພີ, ແລະພວກ Republicans ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຖານະພວກ Protestants ທີ່ເສື່ອມຖອຍ, ຫຼືໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງໂຢຮັນໃນ Revelation ບົດທີ 16, ພວກເຂົາຄືຜູ້ພະຍາກອນປອມ. ສະຫະລັດອາເມຣິກາໄດ້ໄລ່ມືຕົ້ນດ້ວຍສົງຄາມແຫ່ງການປະຕິວັດ ແລະມັນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍສົງຄາມແຫ່ງການປະຕິວັດ. ພັກ Republican ໄດ້ໄລ່ມືຕົ້ນໃນສົງຄາມກາງເມືອງ ແລະພວກເຂົາສິ້ນສຸດລົງໃນສົງຄາມກາງເມືອງ. ພວກ Republicans ເຫັນສົງຄາມກາງເມືອງທີ່ພວກ Democrats ເອີ້ນວ່າການປະຕິວັດ.

ທ່ານ Trump ໃນຖານະປະທານາທິບໍດີພັກ Republican ຄົນສຸດທ້າຍ ມີຄຸນລັກສະນະເຊິ່ງເປັນຄໍາພະຍາກອນຂອງປະທານາທິບໍດີພັກ Republican ຄົນທໍາອິດ ຜູ້ຊຶ້ງປາກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດພາຍນອກຂອງສົງຄາມກາງເມືອງ. ສົງຄາມກາງເມືອງພາຍນອກຂອງ Lincoln ນັ້ນ ກໍເປັນປະຫວັດສາດພາຍໃນຂອງຄໍາພະຍາກອນໃນເອຊາຍາ ບົດທີ 7 ຂໍ້ 8 ເຊິ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1863 ອັນເປັນບົດຮຽກກັບການປະກາດປົດປ່ອຍທາດ. ການຈໍາແນກລະຫວ່າງສອງພັກນັ້ນ ເປັນຫຼັກການແຫ່ງຄໍາພະຍາກອນທີ່ສໍາຄັນຂຶ້ນຕົ້ນ ແລະເປັນຮາກຖານ. ມັນໄດ້ໄລ່ມືຕົ້ນກັບ Cain ແລະ Abel, ຜູ້ຊຶ້ງໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກແທນຄໍາໂດຍພວກ Sadducees ແລະພວກ Pharisees, ຊຶ່ງເປັນ Cain ສອງຈໍາພວກ ທີ່ຈະສັງຫານ Abel ຄົນດຽວ.

ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະ ພວກຊາດກາຍ ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນດີໃຫ້ຕັ້ງພຣະເມຊືອາຂອງຕົນໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ກໍແມ່ນຄວາມເຫັນດີຮ່ວມກັນຢູ່ດີ. ພວກຟາຣີຊາຍປະກາດວ່າຕົນດໍາລົງຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແຕ່ຫາໄດ້ປະຕິບັດບໍ່ ດັ່ງເຊັ່ນພັກຮິໂບບລິກັນ. ພວກຟາຣີຊາຍປະກາດວ່າຕົນດໍາລົງຮັກສາພຣະບັນຍັດດັ່ງເດີມອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ກໍບໍ່ຕົກວາມພຣະບັນຍັດນັ້ນຜ່ານເຫດຜົນອັນລ່າອຽງແລະອະຄະຕິຂອງຕົນເອງ. ສໍາລັບພວກຟາຣີຊາຍ ພຣະບັນຍັດດັ່ງເດີມ ກໍຄືລັດຖະທໍາມະນູນສໍາລັບພັກຮິໂບບລິກັນ

ຄືວັດຖະທຳມະນູນສະບັບດຽວນັ້ນເອງທີ່ພວກເຂົາອ້າງວ່າສະໜັບສະໜູນ ແຕ່ຫາໄດ້ສະໜັບສະໜູນບໍ່.
ພວກຊາດກາຍປະຕິເສດລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງແມ່ນຈະເປັນນິກາຍທີ່ນ້ອຍກວ່າພວກຟາຣີຊາຍ ແຕ່
ພວກຊາດກາຍກໍຄວບຄຸມພູມທັດທາງສາສະໜາແລະການເມືອງຂອງແຂວງຢູເດຍໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ.
ພັກເດໂມແຄຣຣັດເປັນນິກາຍທີ່ນ້ອຍກວ່າພັກຮີໂບລິກັນ
ນ້ອຍເສຍຈົນພວກເຂົາຈຳຕ້ອງສ້າງເພື່ອຄົງອຳນາດໄວ້ ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຄົງອຳນາດໄວ້ໄດ້ຢູ່
ເພາະຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ປະກາດວ່າຕົນຍຶດຖືຄວາມຍຸດຕິທຳອັນເທົ່າທຽມສຳລັບທຸກຄົນ
ບໍ່ເຮັດອັນໃດເລີຍເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ບັນດາຫຼັກການແຫ່ງກົດໝາຍທີ່ຕົນປະກາດວ່າຍຶດຖື.

ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ຢູ່ໃຕ້ດ້ວງອາທິດ,
ແລະພັກການເມືອງສອງພັກໃນສະຫະລັດກໍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງພູມທັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ພ່ຽງກັນກັບພູມທັດພາຣີຊີ ແລະ ຊາດກາຍເຄີຍເປັນ.
ແນ່ນອນວ່າຍັງມີຄວາມຂະໜານອື່ນໆອີກຫຼາຍຕາມແນວຄຳພະຍາກອນນີ້,
ແຕ່ຈະເປັນກໍແຕ່ເມື່ອທ່ານເຫັນຄວາມສຳພັນໃນເຊິ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອຳນາດອັນອະທຳສອງຝ່າຍ,
ຜູ້ຊົງເຖິງແມ່ນເປັນສັດຕູກັນ ແຕ່ກໍກັບມາຮ່ວມເປັນໜຶ່ງດຽວເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຄວາມບໍລິສຸດ,
ເມື່ອນັ້ນທ່ານຈິ່ງຈະເຫັນ Ptolemy ແລະ Uzziah ໃນແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກຕ້ອງ.
ກະສັດຝ່າຍໃຕ້ທັງສອງພະອົງໄດ້ພະຍາຍາມຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ພຣະວິຫານດຽວກັນ, ແຕ່ Ptolemy, ຈາກອີຢິບ,
ເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດມັງກອນ—ພັກເດໂມແຄຣຣັດ. Uzziah, ໃນຖານະກະສັດແຫ່ງຢູເດຍ,
ເປັນຜູ້ນຳຂອງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ຜູ້ຊົງແມ່ນໂປຣເຕສຕັນທີ່ຫຼົງທາງ, ຫຼື
ຜູ້ພະຍາກອນປອມ—ພັກຮີໂບລິກັນ.

ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງມັງກອນແລະຜູ້ພະຍາກອນປອມ
ໄດ້ຖືກນຳສະແດງຢ່າງເປັນແບບຢ່າງຄວາສະຖິຢູ່ທີ່ພູມທັດ. ຢູ່ເທິງພູນັ້ນ, ອາຮາບເປັນຕົວແທນຂອງມັງກອນ
ແລະພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງບາອານແລະອາຊະຕາໂຣດຂອງເຢຊາເບນ
ເປັນຕົວແທນຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນປອມຜູ້ຍືນຕໍ່ຕ້ານເອລີຍາ. ສັດຮ້າຍຊົງຄືເຢຊາເບນ
ຍັງຄົງຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສາກໃນຊາມາເຣຍ. ມັງກອນທີ່ຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງກັບຜູ້ພະຍາກອນປອມ
ຍັງໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍການຮ່ວມຕົວກັນຂອງໂຣມນອກສາສະໜາແລະພວກຢິວທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຈະເປັນການຮ່ວມຕົວຂອງພັກເດໂມແຄຣຣັດແລະພັກຮີໂບລິກັນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ອົງປະກອບຂອງອຳນາດທີ່ຮ່ວມເປັນອັນໜຶ່ງນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍພັກເດໂມແຄຣຣັດແລະພັກຮີໂບລິກັນພາຍໃນເຂົ້າອັນເປັນພັກຮີໂບລິກັນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ.
ອຳນາດທາງການເມືອງອັນບໍ່ບໍ່ຮີຊຸດສອງປະການນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໂດຍກາອິນ,
ແລະສາຍຂອງອາເບນກໍມີການແບ່ງສອງປະການເຊັ່ນກັນ.

ເສັ້ນສາຍຂອງອາເບນ, ຊຶ່ງເມື່ອທຽບກັບເສັ້ນສາຍພາຍນອກຂອງກາອິນແລ້ວເປັນເສັ້ນສາຍພາຍໃນ,
ແລະຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພົມມະຈາຣີສອງຈຳພວກ. ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງເຂົາສັດໂລກທີ່ເປັນໂປຣເຕສຕັງ
ຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງກໍຄືສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລຳດັບຂອງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດທາງສາສະໜາ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນກັບຄຣິດຕະຈັກຊາດິສໃນປີ
1798, ເມື່ອສະຫະລັດໄດ້ກາຍເປັນອານາຈັກທີ່ຫຼີກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ.
ຊາດິສເປັນຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີຊື່ສຽງອ້າງວ່າຕົນມີຊີວິດຢູ່, ແຕ່ທີ່ເທົ່າແລ້ວຕາຍ. ພາຍໃນປີ 1798
ນິກາຍໂປຣເຕສຕັງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ແຍກຕົວອອກຈາກຄຣິດຕະຈັກສັນຕະປາປາ
ກໍໄດ້ກ້າວໜ້າຫວນກັບຄືນໄປຫາໂຣມແລ້ວ. ພວກຄຣິສຕຽນໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ "ຄຣິສຕຽນ"
ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ເມືອງອັນຕີໂອກ.

"ແມ່ນຢູ່ໃນເມືອງອານຕີໂອກທີ່ພວກສາວົກໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ ຄຣິສຕຽນ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ.
ຊື່ນັ້ນໄດ້ຖືກຕັ້ງໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເພາະວ່າພຣະຄຣິດເປັນຫົວໃຈສຳຄັນແຫ່ງການປະກາດ, ການສັ່ງສອນ,

ແລະການສົນທະນາຂອງພວກເຂົາ. ຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ
ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວເລົ່າເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງວັນແຫ່ງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນໂລກນີ້
ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍການປະທັບຢູ່ສ່ວນພຣະອົງຂອງພຣະອົງ. ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້ເຫັນອີຍ
ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈເຖິງຄໍາສອນຂອງພຣະອົງ ແລະການອັດສະຈັນແຫ່ງການຮັກສາຂອງພຣະອົງ.
ດ້ວຍຮົມຟ້າກາກທີ່ສົນໃຈ ແລະນັ້ນຕາທີ່ຊົມນໍ້າຕາ
ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມທຸກລະທົມຂອງພຣະອົງໃນສວນ, ການຖືກຫັກຫຼັງ, ການຖືກພິພາກສາ,
ແລະການຖືກປະທານຂອງພຣະອົງ, ພ້ອມທັງຄວາມອົດກັ້ນ ແລະຄວາມຖອມພຣະອົງ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ທົນຕໍ່ການດູໝືນ ແລະການທໍລະມານທີ່ບັນດາສັດຕູໄດ້ກະທຳຕໍ່ພຣະອົງ,
ແລະຄວາມສົງສານອັນດູດດັງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງພຣະອົງ. ການຄົ້ນພຣະຊົນ
ແລະການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ,
ພ້ອມທັງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນສະຫວັນໃນຖານະພຣະຜູ້ກາງເພື່ອມະນຸດທີ່ຕົກຢູ່ໃນບາບ,
ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ພວກເຂົາຍິນດີທີ່ຈະກ່າວເຖິງຢູ່ເບື້ອງນັດ.
ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດຈົນສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ ຄຣິສຕຽນ
ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຂົາປະກາດພຣະຄຣິດ ແລະຖວາຍຄໍາອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜ່ານທາງພຣະອົງ."

"ແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ປະທານນາມ ຄຣິສຕຽນ ແກ່ພວກເຂົາ. ນີ້ເປັນນາມອັນສົງກະສັດ
ຊຶ່ງປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ຜູກພັນຕົນເອງເຂົ້າກັບພຣະຄຣິດ. ພາຍຫຼັງ ຢາໂກໂບ ໄດ້ຂຽນເຖິງນາມນີ້ວ່າ,
'ພວກຄົນມັງມົບໄດ້ຂົ່ມເຫັງພວກທ່ານ ແລະລາກພວກທ່ານໄປຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາດອກຫຼໍ່?
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໝັ້ນປະໝາດນາມອັນປະເສີດນັ້ນ ຊຶ່ງພວກທ່ານຖືກເອີ້ນຕາມນາມນັ້ນດອກຫຼໍ່?' ຢາໂກໂບ
2:6, 7. ແລະ ເປໂຕ ໄດ້ປະກາດວ່າ, 'ຖ້າຜູ້ໃດທົນທຸກໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນ ກໍຢ່າໃຫ້ລ້າວລະອາຍ;
ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ລ້າວຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າເນື່ອງດ້ວຍເຫດນີ້.'
'ຖ້າພວກທ່ານຖືກຕົຕຽນເພາະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ;
ເພາະວ່າພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະສົລີ ແລະແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ສະຖິດຢູ່ເທິງພວກທ່ານ.' 1 ເປໂຕ 4:16, 14."
Acts of the Apostles, 157.

ຄຣິດຕະຈັກເອເຟໂຊ ໄດ້ຮັບນາມວ່າ ຄຣິດສະຕຽນ ອັນໄດ້ນຳໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກຜູ້ຖືກຂົ່ມເຫັງຂອງສະເມນິກ,
ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍແມ່ນຄຣິດຕະຈັກແຫ່ງການປະນີປະນອມໃນປະຫວັດສາດຂອງເຟຣີກາໂມ.
ເມື່ອອຳນາດສັນຕະບາບາໄດ້ຂຶ້ນຄອງບັນລັງ,
ການແຍກອອກໄດ້ຊີ້ບົງຄຣິດຕະຈັກແທ້ຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນຄຣິດຕະຈັກໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
ຄຣິດຕະຈັກໂຣມັນຄື ທີອາໂທຣາ. ເມື່ອສົ້ນສຸດຊ່ວງຖິ່ນທຸລະກັນດານໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ,
ຄຣິດຕະຈັກໂບຣເຕສະແຕນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ແລະນັບແຕ່ຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ເຂົ້າສັດຂອງໂບຣເຕສະແຕນກໍຖືກນຳ
ສະແດງໂດຍລຳດັບແຫ່ງການທົດສອບແລະການຊຳລະອັນເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ລັດທິໂບຣເຕສະແຕນໄດ້ລົ້ມຕົ້ນເມື່ອ Martin Luther ຕອກຕົດຂໍປະກາດ 95 ຂໍ້ຂອງລາວໄວ້ເທິງປະຕູໃນປີ
1517, ແລະ "23" ປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 1540 ຄະນະ Jesuit ກໍໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນ. ໃນປີ 2013 ການນຳສະເໜີ Habakkuk's
Tables ຄັ້ງທີ 95 ແລະເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກຕອກຕົດໄວ້ເທິງປະຕູ, ແລະໃນວັນທີ 13 ມີນາ 2013
ສັນຕະບາບາ Jesuit ອົງທຳອິດໄດ້ຖືກສະຖາປະນາ. Martin Luther
ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກສາສນາຈັກໃນປະຫວັດສາດນັ້ນໂດຍສັນຕະບາບາ Leo. ຈົ່ງພິຈາລະນາເອົາເອງ...

ໃນປີ 1798 ຄຣິດຈັກເມືອງ Sardis ອ້າງວ່າຕົນຍຶດຖືນາມວ່າ "Protestant," ແຕ່ໂດຍການຫັນກັບໄປຫາ
Rome ພວກເຂົາກໍໄດ້ກຳລັງລົ້ມເຫລວໃນການຮັກສານາມຂອງຕົນແລ້ວ. ເມື່ອ Millerite Adventism
ໄດ້ຮັບຄົບເພີງແຫ່ງ Protestantism ໃນປີ 1844, ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນແຫ່ງການຕົກຕືອນຕໍ່ Jeroboam
ກະສັດອົງທຳອິດແຫ່ງ Israel, ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ເປັນຍາດສາຍເລືອດຂອງເຜົ່າໃນ Judah
ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະດິດຖານພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ. Jeroboam ໄດ້ຕັ້ງຂອງປອມຂຶ້ນມາ
ໂດຍອີງໃສ່ສາສະໜາທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງພັນທະການໃນອະດີດຂອງຊາດຂອງຕົນ.

ລາວໄດ້ຮັດຊ້າງການກະບົດຟື້ນຖານຂອງ Aaron ໃນການຕັ້ງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍນິຍາຍສຳຄັນທາງຄຳພະຍາກອນທັງປວງທີ່ຜູກພັນກັບເລື່ອງນັ້ນ. ແຕ່ໃນພິທີຖວາຍຂອງລາວ Millerite Adventism ໄດ້ຕັກເຕືອນການທີ່ລາວບໍ່ຕັ້ງໃຈຈະສືບຕໍ່ນຳການນະມັດສະການອັນແທ້ຈິງໄປຍັງພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ Jeroboam ຕ້ອງການໃຫ້ຈຸດສຸມຂອງການນະມັດສະການຢູ່ທີ່ Bethel ແລະ Dan, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແກ່ຜູ້ທີ່ມາຈາກ Sardis ໃນປີ 1844 ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຕິດຕາມ Christ ເຂົ້າໄປໃນ Most Holy Place.

ອັດເວັນຕົດແບບມົນເລີ້ໄດ້ເລືອກທີ່ຈະຫວນກັບໄປສູ່ສາສະໜາຂອງໂຣມ, ແລະໄດ້ຮັບເອົາຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງທາງຄຳສອນຢ່າງແທ້ຈິງຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຟື້ນຖືກເປີດເຜີຍວ່າເປັນຜູ້ພະຍາກອນບອມ ໂດຍການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງມົນເລີ້; ໂດຍຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນເປັນນາຍທາງດ້ານເທວະສາດຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ເຫດຜົນຮອງຮັບການປະຕິເສດຂ່າວພະຍາກອນເລື່ອງເຈັດຄັ້ງ. ອັດເວັນຕົດແບບມົນເລີ້, ດັ່ງເຊັ່ນຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ, ໄດ້ເລືອກເອົາທາງຂອງຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະຕິດຕາມການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ເສັ້ນທາງທີ່ຄົນໂງ່ເລືອກໃນທຸກການທົດສອບ ແລະທຸກການຊຳລະແຍກລະຫວ່າງພົມມະຈາລິທິມິບັນຍາກັບພົມມະຈາລິທິໂງ່ ນັບຈາກການປະຕິຮູບໂປຣແຕສຕັງເປັນຕົ້ນມາໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ຫວນກັບໄປສູ່ການນະມັດສະການແຜ່ນດິນທີ່ທ່ານເຄີຍຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນອອກມາ, ແລະດັ່ງທີ່ພວກເຂົາກ່າວກັນວ່າ, "ທຸກເສັ້ນທາງນຳໄປສູ່ໂຣມ." ທຸກເສັ້ນທາງ ຍົກເວັ້ນທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຢາ.

ການປະຕິຮູບໂປຣແຕສຕັງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການກັບໄປອີຍິບຂອງໂມເຊ ເພື່ອນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ເມື່ອອອກຈາກແຜ່ນດິນແຫ່ງການເປັນທາດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງມຸ່ງໝາຍຈະປະທານພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງແກ່ປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກ. ໃນແນວສາຍຂອງໂມເຊ ແລະຂອງການປະຕິຮູບໂປຣແຕສຕັງ ການກະບົດໄດ້ບຳກົດອອກມາທັນທີຫຼັງຈາກການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບຊາດິສ ຊຶ່ງເປັນປະຊາຊົນທີ່ອ້າງວ່າຕົນມີນາມອັນມີຊື່ວິດ ແຕ່ກັບຕາຍແລ້ວໃນເວລາຂອງຂ່າວສານຂອງວິນລຽມ ມົນເລີ້. ການຊຳລະລ້າງສອງຄັ້ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 1844; ຄັ້ງທຳອິດແມ່ນການຊຳລະລ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງຊາດິສ ຜູ້ທີ່ໄດ້ອ້າງວ່າເປັນໂປຣແຕສຕັງ ແຕ່ໄດ້ຖືກພິສູດວ່າຕາຍແລ້ວ; ແລະຕໍ່ມາພວກມົນເລີ້ຮ້າຍຕົກໄດ້ຖືກຊຳລະລ້າງໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄຳອະນຸຍາດຂອງພົມມະຈາລິສິບຄົນ.

ພັກດໂມແຄຣຣັດ ແລະ ພັກຣີພັບລິກັນ ເປັນຕົວແທນຂອງສອງຊັ້ນທາງການເມືອງ ຊຶ່ງຮ່ວມກັນປະກອບເປັນເຂົ້າຂອງສາທາລະນະລັດເທິງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 13. ພົມມະຈາລິທິສະຫລາດ ແລະ ພົມມະຈາລິທິໂງ່ ເປັນຕົວແທນຂອງສອງຊັ້ນທາງສາສະໜາ ຊຶ່ງຮ່ວມກັນປະກອບເປັນເຂົ້າໂປຣແຕສຕັງທົ່ວເທິງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ. ພົມມະຈາລິທິສະຫລາດຖືຄຳອະນຸຍາດທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນເມືອງອັນຕ໌ໂອກ. ພົມມະຈາລິທິສະຫລາດເປັນຄຣິດສະຕຽນ ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ເປັນຊາວຟີລາເດນເຟຍດ້ວຍ ຜູ້ທີ່ມີຄຳສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຮັບນາມໜຶ່ງ.

ຜູ້ໃດທີ່ມີໃຊ້ ເຮົາຈະກະທຳໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນເສົາຫຼັກໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະບ່ອກໄປອີກເລື້ອຍ; ແລະເຮົາຈະຂຽນພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນ ແລະຊື່ຂອງນະຄອນແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຄືເຢຣູຊາເລມໃໝ່ ຊຶ່ງວົງມາຈາກສະຫວັນແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ; ແລະເຮົາຈະຂຽນນາມໃໝ່ຂອງເຮົາໄວ້ເທິງຜູ້ນັ້ນ. ພຣະນິມົດ 3:12.

ເທື່ອທຳອິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງນາມໃຫ້ຊົນຂອງພຣະອົງວ່າ ຄຣິດສະຕຽນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ເມືອງອັນຕື້ອກ, ແລະ
ປະຫວັດສາດທີ່ໃນນັ້ນຂະບວນການລາວດີໄຊຍຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ປ່ຽນໄປເປັນຂະບວນການຟື້ນຟູຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
ກໍແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງອັນຕື້ອກສະມະຫາລາດ ຜູ້ທີ່ເມືອງອັນຕື້ອກໄດ້ຖືກຕັ້ງຊື່ຕາມ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາ 250 ປີ ລະຫວ່າງຍຸດທະການຮາເຟຍ ແລະ ບານຽມ.
ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ກ່າວເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.